

F S S P X

De Monstrans

“Instaurare omnia in Christo”

Nieuws uit de Hemelstraat

Het apostolaat

Chartres-Parijs: aanmoediging voor de bedevaart

Onze-Lieve-Vrouw van Halle

Nederland: Kardinaal maakt einde aan zondagsviering zonder priesters

Geslaagd vormingsweekend voor de leiding van de Eucharistische Kruistocht!

H. Julie Billiart

Waarlijk passend en rechtvaardig is het, onze plicht en ons heil, dat wij U altijd, maar vooral op deze dag groter lof bieden, nu ons Paaslamb Christus geslacht is. Hij toch is het ware Lam, dat de zonden van de wereld heeft weggenomen en door zijn dood vernietigd en ons leven door zijn verrijzenis vernieuwd heeft.

Pasen, de heilige lente

E.H. Louis Bochkoltz

Dierbare gelovigen,

Terwijl deze *Monstrans* verschijnt op zondag 2 april, eerste zondag van de maand, stappen wij mee bij de Mars voor het leven in Brussel. De Mars voor het Leven brengt iedereen bijeen die tegen de cultuur van de dood is en deze wil bestrijden.

De onophoudelijke politieke aanvallen op het menselijk leven op verschillende institutionele niveaus tonen de diepe malaise in ons land en ondanks herhaalde pogingen om deze daad te banaliseren, vormt abortus voor ons allen een echte gewetenszaak. Een voorstel om een recht op abortus in onze grondwet op te nemen is reeds bij de grondwetgever ingediend! Wij moeten het leven openlijk verdedigen. Ook op straat. Dit jaar, volgend jaar, alle jaren, steun de Mars voor het leven. Maar terwijl alle menselijke middelen zwak lijken om deze genocide te stoppen, laten we onze ogen opheffen naar de hemel en Gods genade afsmeken over ons land en zijn leiders. Deze week in het bijzonder. Het is de Goede Week, de grote week, de week met veel genaden. De week wanneer wij herdenken hoe de dood en de zonde werden verslagen.

Pasen is het grootste feest van de christenen. Pasen is het feest waarin alle andere feesten uitmonden. Iedere Zondag is Pasen in het klein. Maar als wij eerlijk zijn, zijn wij, huidige christenen, dit begrip en die ontroering een beetje kwijtgeraakt. Andere feesten als Kerstmis, Sacramentsdag, feest van Christus-Koning hebben de grootheid van het Paasfeest verduisterd en Pasen zelf heeft deze verhevenheid, in ons bewustzijn verloren. Behoud de paasvreugde. Houd de paasviering.

Op Pasen zijn wij andere mensen. Groet iedereen met de paasgroet: Christus is verrezen!

In de tijd van Pasen, verrijst zelfs de natuur. De Lente met het ontwaken van de natuur is daarvan voor ons een groot zinnebeeld, wat eens in de

geschiedenis van onze verlossing en nu in de Kerk is geschied. De lente is de liturgie van de natuur die Pasen viert. Mogen wij, christenen, deze toch ook begrijpen.

Pasen is verder in de ogen van de Kerk het overwinningsfeest. Christus, de mensgeworden Zoon van God heeft zijn verlossingswerk volbracht. Hij heeft de vorst van de wereld door zijn dood overwonnen, Hij heeft door zijn verrijzenis deze overwinning bewezen en voert de verlorene mensen als buit mee naar de geestelijke verrijzenis. Dat is de feestelijke inhoud van Pasen.

Maar met Pasen bestaat er nog een andere verrijzenis, die in de Kerk. Zoals de Lente nieuw, aards leven voortbrengt, zo geschiedt het ook in de Kerk met Pasen. Pasen is de geboortedag van ons allen voor het goddelijk leven. Het is nog steeds waar, vandaag in 2023. God vergeet ons niet. Zelfs in het midden van deze cultuur van de dood. Wij zijn de zonen van het Licht, de zonen van Christus. Laten wij stappen in de voetsporen van de verrezen Christus.

In de maanden die komen zullen er verschillende gelegenheden zijn om te stappen. U kunt het allemaal lezen in deze *Monstrans*. Voor de jongeren op zaterdag 22 april in Namen bij de H. Julie Billiart en haar voorbeeld van geloof en ijver voor de opvoeding van de jeugd. Voor iedereen op maandag 1 mei met onze parochiebedevaart & gezinsdag die in Bois-Seigneur-Isaak zal beginnen en bij Onze-Lieve-Vrouw van Halle eindigen. En eindelijk de altijd genadevolle Chartres-Parijs pinksterbedevaart (27-29 mei). Schrijf u online in vóór 10 mei! Kijk naar het hulpformulier in bijlage van deze *Monstrans* voor alle informatie.

Hoe koud de wereld ook is, Pasen is de heilige lente die warmte en leven terugbrengt in onze ziel.

Het apostolaat

Mgr. Marcel Lefebvre

Noot: Dit is de veertiende brief van het boek *Lettres pastorales* ('Pastorale brieven'). Wij zijn van plan de verschillende brieven te publiceren in *De Monstrans*.

De Heilige Stoel vraagt mij nu, al mijn tijd en inspanning te besteden aan het bisdom Dakar. Daarom verlaat ik het apostolaat van Apostolisch Delegraat en wijd ik mij nu volledig aan deze missie, waarvoor ik mij voordien verliet op mijn hulpbisschop, Zijne Excellentie Monseigneur Guibert.

Gedurende de voorbije maanden heb ik mij ingespannen om nauwer contact te zoeken met de personen en zelfs de zaken die mij zullen toelaten dit ministerie efficiënt uit te oefenen. Dit heeft mij wat tijd gekost, meer dan ik gedacht had, en daarom knoop ik pas vandaag terug aan met het gebruik om u in enkele bladzijden mijn herderlijke bekommernissen toe te vertrouwen. Bovenal verlang ik u de ijver voor de Geest van de Waarheid en de Naastenliefde door te geven, die ons doet 'handelen' in het goddelijk Werk waaraan wij geroepen zijn mee te werken door een volledig vrijblijvende genade van God.

Het is misschien de eerste keer dat ik mij tegelijk tot u richt, mijn geachte confraters in het priesterschap, tot de mannelijke en vrouwelijke religieuzen en tot de leken, die door een bijzondere genade meewerken aan ons apostolaat.

Ik ondervind een echt verlangen om mij te richten tot alle apostelen van het bisdom. U bent het ongetwijfeld allen om uiteenlopende redenen: priesters, door de wijding en de zending; mannelijke en vrouwelijke religieuzen, door publieke betrokkenheid; leken: door toe te behoren aan het levende en mystieke Lichaam van Christus. Maar gezien deze verschillende verantwoordelijkheden complementair zijn en allen hetzelfde vurige verlangen hebben om het rijk van Onze Heer te zien uitbreiden, lijkt het mij dat allen enkele aansporingen en advies van hun Bisschop en herder

zouden kunnen gebruiken.

Sta mij toe om kort te herinneren aan enkele fundamentele principes van ons apostolaat, die wij altijd voor ogen moeten hebben, als wij niet zonder resultaat willen werken. Bij het uitleggen van deze principes, zal ik er enkele praktische richtlijnen aan koppelen.

Het GRONDBEGINSEL van het apostolaat is dat de GROEI VAN HET MYSTIEK LICHAAM VAN CHRISTUS, net zoals zijn wereldse geboorte in de Menswording, EEN WERK VAN GOD IS, een hoofdzakelijk goddelijk werk.

Onze geboorte tot het christelijke leven door de instorting van het leven van Christus in ons, is een volkomen belangeloze daad van de kant van Onze Heer. Onze menselijke activiteit, het is te zeggen hetgeen het domein is van onze menselijke natuur, eveneens een geschenk van God, kan op geen enkele manier aanspraak maken op het christelijke leven, niet voor onszelf, niet voor de anderen.

Het is een geloofswaarheid dat de genade niet kan verdiend worden door daden die zelf niet gedaan zijn onder invloed van de genade, want er is geen evenredigheid tussen het leven van de natuur, van het eenvoudige schepsel, en het leven van de kinderen van God.

"Zonder mij, kunnen jullie niets doen", zegt Onze Heer. Dat is dubbel waar. Wij zouden zowel niet kunnen ademen en leven zonder de steun van God... alsook in de orde van de goddelijke afstamming en het christelijk leven, zonder de inspraak en zonder de hulp van Christus.

De H. Schrift is formeel op dit punt evenals de leer van de Kerk. Onze Heer vergelijkt zich met de wijnstok, waarvan wij de ranken zijn. Het is overduidelijk dat het zijn Geest is, de Heilige Geest, die de werkelijke bron is van de rechtvaardiging en

van de heiliging. De Handelingen van de Apostelen tonen dit duidelijk aan. Van Pinksteren tot de reizen van de H. Paulus, alles is van de Heilige Geest.

De Heilige Geest is de Apostel bij uitstek en in wezen.

Deze grote waarheid moet een bijzonder karakter geven aan ons apostolaat. Een karakter van nederigheid en vertrouwen; een karakter van beschikbaarheid van onszelf en van al onze mogelijkheden; een karakter van vrede en sereniteit in alle wisselvalligheden van succes, mislukkingen, beproevingen of vertroosting. *In omnibus gratias agite* (Brenge dankzegging voor alles – 1 Th. 5, 18). De volharding in de dankzegging zal tonen dat de geest van God in ons is.

Het geloof en het inzicht in deze belangrijkste waarheid zal ons behoeden voor een helaas heden al te vaak voorkomende fout om het werk van de vijanden van de Kerk met dat van de Kerk of van de Heilige Geest te vergelijken. Deze werken bevinden zich niet op hetzelfde niveau en gebruiken niet dezelfde methoden, noch dezelfde middelen. “De Heilige Geest waait waarheen hij wil.”

Het vergeten van dit beginsel van de Heilige Geest, ziel en bron van ons apostolaat, zal er ons toe leiden de tegenstanders van de Kerk te kopiëren, lapmiddelen, zuiver wereldse middelen te zoeken. Het zal er ons toe leiden ons vertrouwen te stellen in een systematische en rationele organisatie, om te werken aan de gezondheid, het sociale of het economische vooraleer de zielen in contact te brengen met de goddelijke bron waaruit alle geestelijke en materiële, eeuwige en tijdelijke weldaden voortvloeien. Hij, die bezielde is door de Heilige Geest, kan zijn belangstelling in zijn broeders niet verliezen. Zijn naastenliefde zal hem drijven tot alle werken van geestelijke en materiële goede doelen. Hij, die niet bezielde is door de Heilige Geest, zal vergeten om voor zijn broeders het lidmaatschap van het Mystiek Lichaam te verkrijgen. Hij zal er genoegen mee nemen om voor hen enkele materiële goederen te verkrijgen en de door God gewilde orde en maat in het gebruik van deze goederen vergeten zodat zijn liefdadigheid verkeerd zal uitdraaien voor hen die hij wil vertroosten.

Natuurlijk moeten wij dikwijls via het lichaam gaan om de zielen te bereiken in die zin dat de beoefening van de onbaatzuchtige naastenliefde eerder de harten raakt dan het woord. Maar wij moeten vermijden om datgene van onze naastenliefde weg te nemen dat een uitnodiging tot de genade van het heil is, door geen vertrouwen te hebben in de Heilige Geest of door een neutraliteit

of een secularisme dat de genade van God verstikt. Onze Heer genas de zielen door de lichamen te genezen en veroorzaakte zo de lof voor en de glorie van zijn Vader.

TWEEDE GRONDBEGINSEL:

DE WIL VAN GOD OM DE MENSEN TE REDDEN en hen het goddelijk leven te schenken, de afstamming die zij verloren hebben door de zonde.

In hoc veni in mundum ut vitam habeant et abundantius habeant (Ik ben gekomen, opdat ze leven en overvloed hebben – Jn 10, 10).

Hij zal dit voornemen ten uitvoer brengen door zijn Menswording, zijn Kruis, zijn Verrijzenis.

Maar, wonderbaarlijk mysterie van zijn barmhartigheid, diegenen zelf die Hij verlost en die Hij tot leven wekt, wil Hij zo graag één laten worden met Hem dat Hij HEN IN ZIJN DIENST NEEMT VOOR DE VERLOSSING en de herleving van hun broeders.

Ego elegi vos ut eatis et fructum afferatis (Jn. 15,16). “En ik heb u aangesteld, om vrucht te gaan dragen...” Ongetwijfeld zal de keuze van de priester, de religieus en de christen niet dezelfde verplichtingen met zich meebrengen. Maar zij hebben allemaal plichten. Allen zijn van Christus en toegewijd aan het werk van de groei van Christus tot zijn volledige vervulling.

Enerzijds kunnen we niets zonder Christus volgens het eerste principe, anderzijds kunnen we met Christus alles, aangezien Hij het ons vraagt “Tot alles ben ik in staat door Hem die mij sterkt...”

Wij moeten echter oppassen. Wij zullen slechts doeltreffend zijn in onze dienst en onze christelijke missie in de mate dat wij van Christus zullen zijn, dat wij anders gezegd ‘verchristelijkt’ zullen zijn, in de mate waarin wij ‘bewogen’ zullen zijn door Hem. “Allen toch, die door Gods geest worden geleid, zijn kinderen Gods.”

Wie zal ons vertellen of wij echt van Christus zijn, wie zal ons de zekere overdracht van deze afstamming garanderen, wie vergoddelijkt ons in Christus? De Kerk. Wie zal ons de waarheid van Christus in de geest prenten, wie onze wil en ons hart vormen naar zijn deugden? Wie zal op onze lippen de woorden van het leven brengen, op onze tong het Brood des levens, wie zal aan de jonge leviet de macht over het Woord en het Brood des levens geven? De Kerk.

Welk middel heeft Onze Heer gekozen om het goddelijk leven door te geven? Het Kruisoffer: de bloedige offergave van zijn menselijk leven hetwelk de offergave van zijn ziel aan zijn Vader betekent, de levende en gevoelige weergave van de eeuwige gave

Stichter aan het woord

van de Zoon aan de Vader.

Deze offergave heeft Hij door een bewonderenswaardig plan van zijn almacht aan de Kerk nagelaten op een onbloedige wijze in het eucharistisch offer, die zijn offer op het Kruis op werkelijke wijze voortzet.

Deze offergave is het grote gebed van Onze Heer. Zij is altijd doeltreffend voor de wedergeboorte van de zielen.

Conclusie: deze grote handeling en dit gebed, dat men de Liturgie noemt, omvat én deze offerhandeling én de Eucharistie en alle gebeden die erop voorbereiden of eruit voortvloeien, en alle sacramentele handelingen, die erin voorzien of die er het vervolg van zijn, zijn het grote sacrament, de grote bron van leven, de fontein van levend water.

Onze kerken, onze gebedshuizen, die dit grote Mysterie herbergen, moeten gebouwd, bemeubeld, versierd en geanimeerd worden met de zin voor de Liturgie, die de Kerk ons geeft, die niets anders is dan de zin van Christus. "*Nos autem sensum Christi habemus*"! (Welnu wij hebben het inzicht van Christus! (1 Kor. 2, 16)).

Laat uw altaren waardig zijn, laat uw tabernakelen daar zijn waar de Kerk ze wil. Laat alles grootsheid en respect uitstralen. Geen onbeduidende, versleten of slecht onderhouden zaken rond of op het tabernakel.

Men kan nooit genoeg doen om onze liturgische ceremonieën op te waarderen en onze gelovigen en catechumenen te laten deelnemen aan deze mysteries, die het grote middel van het apostolaat zijn, het enige zekere en werkelijk efficiënte, omdat het datgene is wat Christus gekozen heeft zoals Hij ons gekozen heeft.

Gebed en prediking – de mysteries van de Verlossing en het Leven zijn door Onze Heer aangekondigd. Hij heeft ons bij Hem geroepen. *Venite ad me... Veni et vide... Sinite venire ad me... Nemo potest venire ad me nisi Pater traxerit eum* (Komt allen tot mij (Mt. 11, 28) ... Kom het zien... (Joh. 1, 46)... Laat (de kinderen) bij mij komen (Lc. 18, 16) ... Niemand kan tot mij komen zo de Vader hem niet trekt (Joh. 6, 44)). Kom tot het leven.

Wij zijn dus in het bijzonder uitverkoren en voorbestemd om de herauten van Christus te zijn, om de zielen van onze broeders tot de bron van leven te brengen.

Alle middelen moeten gebruikt worden om de genade van Onze Heer toe te laten de zielen aan te trekken. Daar opnieuw is de Kerk onze gids en oriënteert zij ons, terwijl zij echter een zekere vrijheid laat voor onze inventieve en vindingrijke

ijver. Zij zal beoordelen of het werkelijk de Geest van de Heer is die onze initiatieven inspireert. Onze ijver zal slechts doeltreffend zijn als zij onder de invloed van de Heer Jezus en van zijn Geest blijft, die enkel de Kerk met zekerheid kan vaststellen.

Terwijl het eerste principe riskeert ons kleinhartig te maken, dan riskeert dit laatste ons arrogant te maken. Laat ons het een noch het andere zijn. De nederigheid, het bewustzijn van onze nietigheid, is de enige ware instelling om in ons alle plaats te laten aan Christus en onze ijver steeds perfect georiënteerd te maken in de zin van de Kerk en soeverein doeltreffend.

DERDE PRINCIPE: Het Concilie van Trente leert ons dat: "ELKE MENS ONTVANGT DE GENADE NAAR ZIJN MAAT, die de Heilige Geest uitdeelt zoals hij wil en volgens de medewerking en de ontvankelijkheid van ieder...". Het gaat over de terugkeer tot het goddelijk leven van de volwassenen. Immers, het Concilie zegt verder nog: "Om de genade van de rechtvaardiging te ontvangen, moet de volwassene zich niet alleen door het geloof voorbereiden, geholpen door de actuele genade, maar ook door de beoefening van andere deugden." (Hervé, T.III, N.444).

Bovendien leert de Kerk ons dat "de sacramenten uit zichzelf een gelijke genade geven aan hen die dezelfde bereidheid hebben en een ongelijke genade aan hen die verschillend bereid zijn." (Hervé, T.III, N.444)

Het is dus een waarheid waarvan wij onszelf moeten overtuigen dat de bereidheid waarmee het goddelijk leven ontvangen wordt, een grote invloed heeft op de vurigheid van het christelijk leven.

Wij zullen voor de praktische oriëntatie van de pastoraal altijd rekening moeten houden met dit principe, dat ons uitnodigt om na te denken over de middelen die wij moeten gebruiken om de zielen voor te bereiden, hen klaar te maken om een overvloedigere genade te ontvangen.

En dat is één van de belangrijkste redenen voor het gebrek aan werkzaamheid van de genade in ontkerstende milieus en in niet-christelijke milieus. Echter, in milieus die nooit de blijde boodschap hebben ontvangen, vindt men bepaalde omstandigheden terug die gunstig zijn: het geloof in God, de openheid voor de machten van het hiernamaals. Hetgeen niet meer bestaat in de seculiere maatschappijen die materialistisch geworden zijn.

De praktische conclusie hieruit zal zijn om ons in te spannen een gunstige voedingsbodem te vormen en in de eerste plaats in de huiselijke

omgeving door de vorming van christelijke gezinnen. De rol van de christelijke moeder is van kapitaal belang. Men zal aan het gezin de schoolwereld toevoegen die eventueel kan compenseren – vandaar het belang van goede christelijke leraars. Als men aan deze twee gunstige invloeden de wereld van het dorp, van de parochie kan toevoegen door verenigingen, werken, ontspanning met christelijke invloeden, dan zal men uiteindelijk zorgen voor een vaak verrassende en heel bemoedigende groei van het bovennatuurlijke leven van de zielen. Men moet hier natuurlijk vervolgens het professioneel milieu, de politiek, enz. aan toevoegen.

Wij kunnen zelf een reële invloed uitoefenen op het gezin en de schoolomgeving. Aan ons om daar ijverig over te waken gebaseerd op deze fundamentele waarheid van de ontvankelijkheid van de zielen voor de genade.

Deze overtuiging zal ons tevens helpen in de voorbereiding tot het doopsel van de catechumenen, in de rechtstreekse voorbereiding op de sacramenten en in het bijzonder de sacramenten van de biecht en de eucharistie, en bij de voorbereiding op de Heilige Mis.

Mogen de verantwoordelijken en de militanten van de Katholieke Actie dit vurig verlangen hebben om een gunstige omgeving te scheppen voor de genade en, bijgevolg, voor de actie van de priester en van de sacramenten.

De Heer heeft eeuwen gebruikt om het “Fiat” van Maria voor te bereiden. Heel de geschiedenis van het uitverkoren volk bereidt dit uitzonderlijk schepsel voor die de echte Ark des Verbonds zal zijn. Helpen wij de zielen met geduld en vertrouwen zich te bekeren tot God! In ons en in ons gebed onder de bezieling van zijn Geest, zullen de actuele genaden de harten helpen en hen voorbereiden op de bekering als zoete innerlijke ingevingen. Des te meer ons gebed de kracht van het gebed van

MARIAHULDE

Klein Antwerpen

Mariabeeld hoek Lange
Leemstraat - Korte Leemstraat

ZATERDAG 13 MEI 2023

Georganiseerd door de Militia Immaculatæ in samenwerking met de wijkvereniging ‘Klein Antwerpen’ voor al onze gelovigen en iedereen die interesse heeft!

17.00 Voordracht over
H. Grignon de Montfort
door dhr. M. Bauwens

18.30 H. Mis

19.15 Vertrek processie naar
Mariabeeld — gebeden

Nadien napraten met hapjes in
de tuinen van de Priorij.

PRIORIJ VAN HET ALLERHEILIGSTE SACRAMENT

HEMELSTRAAT 23

2018 ANTWERPEN

Christus zal hebben, des te meer zullen wij Hem in ons laten werken en des te talrijker zullen zijn genaden van het goddelijk leven zijn.

Laat dat onze voortdurende bekommernis zijn, onze dagelijkse zorg, “ons heiligen om anderen te heiligen”. *Ego autem libentissime impendam en superimpendar ipse pro animabus vestris...* “Ik zal me dus gaarne offers getroosten, me zelfs uitputten voor uw zielen”. Laat dat onze regel zijn als leden van het levend Lichaam van de Heer Jezus.

Rondschrijven aan de confraters nr. 69
Dakar, op het feest van Pasen, 17 april 1960

Chartres-Parijs: aanmoediging voor de bedevaart

Suresnes, de 3de september 2022, op het feest van St. Pius X

EH. Benoît de Jorna, Overste van het District Frankrijk van de Priesterbroederschap St-Pius-X

De Apostel van Liefde zei in zijn toespraak na het Laatste Avondmaal tot zijn leerlingen: *“Wanneer de wereld u haat, weet, dat ze Mij het eerst heeft gehaat. Zo gij van de wereld waart, zou de wereld beminnen wat haar toebehoort; maar omdat gij niet van de wereld zijt, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat u de wereld.”* (Joh. 15, 18-19)

Dus waarom zouden we ons vandaag verbazen als we slecht worden behandeld? Is dit niet eerder een gelegenheid om te begrijpen welke genade God ons heeft gegeven om in deze tijd te leven als onverschrokken christenen, sterk in het licht waarmee Hij ons in overvloed overlaadt?

Aan de vooravond van zijn openbaar optreden, toen hij al door een aanzienlijke menigte gevolgd werd, zoals de H. Mattheüs aangeeft, sprak Jezus de prachtige Zaligsprekingen uit en Hij was niet bang om zowel zijn discipelen als al zijn volgelingen te waarschuwen: *“Zalig zijt gij, als men u om Mijnentwil beschimpt en vervolgt, en vals beschuldigt van allerlei kwaad. Verheugt en verblijdt u, want groot is uw loon in de hemel; zo toch heeft men de profeten vervolgd, die vóór u zijn geweest.”* (Mt. 5, 11)

Deze openingsrede zal wat hard overkomen als we vergeten dat God altijd genade schenkt om te volbrengen wat Hij van ons vraagt; het lijkt misschien zelfs een beetje beangstigend voor iemand die deze lange beschrijving van de leerling van Jezus Christus niet goed leest. Maar dit handvest dat Onze Heer ons geeft, vervult Hij om ons het voorbeeld te geven en ons daardoor gerust te stellen. Jezus zegt van zichzelf dat hij een trooster is.

De Bergrede met zijn zaligsprekingen is een van de belangrijkste evangelieteksten voor het christelijk leven. Jezus spreekt met gezag, hij

herhaalt twintig keer: “En Ik zeg u...”. Hij stelt de nieuwe wet, de evangelische wet, tegenover enerzijds de achterhaalde wet van Mozes en anderzijds het voor de ‘schone schijn’ handelen van de heidenen.

Nog voordat hij zijn Bekentenissen schreef, becommentarieerde Sint-Augustinus deze zaligsprekingen en de Bergrede. Dit is zijn eerste pastorale werk. Nauwelijks was hij tot het priesterschap toegetreden, begin 391, of zijn bisschop Valerius belastte hem met preken in Hippo. Ter voorbereiding op deze nieuwe functie trok hij zich terug en wijdde hij zich aan studie van de H. Schriften en gebed. Hij ziet in deze verhandeling van Onze Heer het volmaakte model van het christelijk leven; dit is wat hij drie keer zei: *“Ik geloof dat hij, die vroom en nuchter over de Bergrede van de Heer nadenkt, hierin het volmaakte model van het christelijk leven zal vinden, wat betreft zicht op de beste moraal”*. De intuïtie van de kerkleer in Hippo ligt in de beschrijving van de zeven graden of stadia die de christen van nederigheid (of armoede van geest) naar de wijsheid en naar de aanschouwing van God leiden. De zeven (of acht) zaligsprekingen bestrijken dus het hele leven van de christen vanaf zijn bekering tot de volheid van geluk waar ze eindigen: de aanschouwing van God zoals Hij is. We kunnen in het relaas van deze priester, zeer binnenkort bisschop, een eerste uiteenzetting zien van wat de Belijdenissen zullen zijn van een man, van deze zo gewone man, bekeerd door de genade en teruggebracht door de oneindige Barmhartigheid van God. De zaligsprekingen beschrijven ten slotte de weg die de heilige heeft afgelegd vanaf zijn bekering, en deze weg voert hem tot de eeuwige Wijsheid, waarnaar hij met heel zijn ziel streeft. Hij becommentarieerde het, hij volgde het, en hij is heilig.

Deze man, dit is ieder van ons.

Het is aan ons om hem na te volgen, of liever om Onze Heer na te volgen op de wegen van onze ballingschap om de zaligspreking zeker te bereiken en de vruchten te plukken van onze deugdzaam daden hier beneden.

Want de beloningen die aan de zaligsprekingen worden toegekend, zijn niet alleen voor de hemel. Sint-Augustinus zegt ook: *“Dit zijn dingen die in dit leven vervuld kunnen worden, zoals we geloven dat de Apostelen ze hadden vervuld”*. En inderdaad, de hoop op het geluk van de hemel is al een begin van de toekomstige zaligheid; we zien, in heilige personen, dit streven naar de hemel. De natuur getuigt hiervan: de hoop dat de boom vrucht zal dragen, verschilt op het moment van het groene blad en op het moment dat de vruchten beginnen te verschijnen. Alle beloofde beloningen zullen perfect zijn in het toekomstige leven, maar we hebben er nu al een voorproefje van. Wanneer een kind begint te lopen, lijdt het geen twijfel dat hij binnenkort zelfstandig kan rennen.

De zaligsprekingen bevatten dus onze geestelijke reis, die de Meester der meesters, Jezus, de mensgeworden God, ons in zijn eeuwige Wijsheid ter beschikking heeft gesteld. Hij liet ons zien hoe ze vervuld moeten worden. Deze route is vakkundig gegradueerd zodat we, wie we ook zijn, deze kunnen nemen.

Dit boekje is onze reisgids naar de hemel; het is daarom niet genoeg om hem slechts af en toe te raadplegen op de driedaagse bedevaart van Chartres naar Parijs.

De H. Thomas bevestigt dat de zaligsprekingen op bewonderenswaardige wijze in drie fasen zijn geordend om ons aan God over te geven en in ons de drievoudige begeerlijkheid te overwinnen die ons maar al te vaak van Hem verwijderd. We moeten ons eerst zuiveren van een leven waarin onze passies de vrije loop krijgen, omdat we te gehecht zijn aan de goederen van deze wereld. We moeten er dan naar streven om onze banden met God en onze naaste in de juiste verhoudingen te plaatsen, in het actieve leven met vrucht werken tegen binnendringend egoïsme. Ten slotte moeten we vooral streven naar deze vereniging met onze Heiland om werkelijk met en van Hem te leven. De H. Paulus zei het en bracht het in praktijk: *“Want leven is voor mij: ‘Christus’”* (Fil. 1, 21).

De hele kunst van een reis bestaat in de orde die we eraan gaan geven. Wat is het begin, het vertrekpunt en waar is de aankomst, dat wil zeggen het einde? Laten we ons ontdoen van wat ons hindert om het doel zekerder te bereiken.

Dit prachtige boekje laat ons dit harmonieuze pad volgen om niets minder dan de Zaligheid te bereiken.

Sint-Augustinus werd plotseling bekeerd. Wij, wij moeten geduldig afstand doen van de praal en ijdelheden van de duivel, al zijn verleidingen, en deze drie treden beklimmen om ons met Christus te bekleden. Dit jaar moet daarom een geduldige voorbereiding zijn, opdat deze bedevaart de bevoorrechte tijd worde voor een ware bekering tot Jezus Christus.

PINKSTERBEDEVAART
VAN CHARTRES NAAR PARIJS

De Zaligheden
De durf tot de heiligheid,
de moed van de christenheid

2023

dhr. Laurent Vanderlinden
+32 475 65 34 56
Aalmoezener: E.H. Louis Bochkoltz
benelux.bedevaart@fsspx.be

27 - 28 - 29 MEI

Inschrijvingen voor de bedevaart Chartres-Parijs vanuit de Benelux zijn tot 10/05 welkom!

Schrijf u in online op WWW.FSSPX.BE of via de QR-code op de affiche.

- Dit jaar is er ook een **kinderkapittel**. Begeleiders en chauffeurs nodig!
- Aalmoezener: **E.H. Louis Bochkoltz**
- Leider van ons Nederlandstalige kapittel: **dhr. Björn Waeghebaert**
- Vragen: **dhr. Laurent Vanderlinden**, hoofd van regio Benelux (+32 475 65 34 56)
- E-mail: **benelux.bedevaart@fsspx.be**

Onze-Lieve-Vrouw van Halle

Br. René Maria

Op 1 mei, het feest van St. Jozef arbeider en tegelijk het begin van de mariamaand, zullen wij op 'parochiale bedevaart' naar Bois Seigneur Isaac en in de namiddag naar Onze Lieve Vrouw van Halle gaan. Deze laatste bestemming gaan wij hier kort belichten.

De 'Fier-gazet' van de heemkundekring Halle schrijft in 2020 over de bedevaarten naar Onze Lieve Vrouw van Halle: "Tijdens de meimaand heerst er in Halle altijd een gezellige drukte door de drommen pelgrims die van heinde en verre naar de Onze-Lieve-Vrouwebasiliek komen afgezakt om de miraculeuze Zwarte Madonna te vereren. Sommige groepen tellen wel meer dan 100 deelnemers. Ze komen te voet uit plaatsen als Wielsbeke, Deerlijk, Vichte, Anzegem, Beveren-Leie, Heestert en Oostrozebeke. Meestal hebben de pelgrims er meer dan een dagmars op zitten wanneer de klokken van de kapel op de Wolvendries hen welkom heten en ze op de zuidelijke rand van de Zennevallei hun eerste blik werpen op de lageregelegen basiliektoren. Eenmaal op de Grote Markt aangekomen vloeien er bij velen spontane tranen van geluk omdat ze hun bestemming bereikt hebben."

Dat nu, in deze tijd van geloofsafval, nog steeds bedevaarten naar Onze-Lieve Vrouw van Halle plaatsvinden is deels te verklaren uit haar rijke historie. Hieronder volgt een korte chronologische schets:

In de zevende eeuw verkondigen de missiebroeders Amandus en Autbertus het geloof in de streek rond Halle. Bij de processie van het jubileumjaar 2017-2018 (750 jaar sinds de komst van de Zwarte Madonna) wordt dit uitgebeeld door een herder met zijn kudde schapen. Ook wordt in de processie getoond dat rond het jaar 635 ene Woubert en Bethilde een eerste kerkje of kapel in Halle nabij een waterput bouwden.

Volgens een overlevering stond er een boom met een beeld van Onze Lieve Vrouw bij. Het restant van deze bijzondere boom heeft men bij de bouw van de Martinusbasiliek in de 14e eeuw speciaal tussen de fundering laten staan en is nu nog te zien in de crypte. In het jaar 727 zou de H. Hubertus enkele weken voor zijn dood nog de kerk van Halle geconsacreerd hebben.

In het jaar 1267 krijgt de stad Halle het wonderbeeld van Onze Lieve Vrouw, dat van de H. Elizabeth van Thüringen geweest is. Ziehier wat de geleerde Justus Lipsius in 1604 verteld: "Sofia van Thüringen (dochter van de H. Elizabeth) heeft van haar moeder een grote vroomheid geërfd, en zij kreeg van haar verschillende beelden van Onze Lieve Vrouw. Zij heeft er één aan Vilvoorde gegeven..., en drie andere aan Mathilde of Mechteld, zus van haar echtgenoot en vrouw van Floris IV, Graaf van Holland en Zeeland, Heer van Halle. Grafijn Mathilde vermaakte deze andere drie beelden: één aan de kerk van Gravezande in Holland, een andere aan de Carmelieten van Haarlem en de derde aan de kerk van Halle. Ik meen dat dit was omdat haar dochter Alix trouwde met Jan van Avesne, Graaf van Henegouwen. Dit gebeurde in het jaar 1267." De dochter van Mathilde, Aleydis, brengt het beeld in Halle. Men bericht van een aantal wonderen die Justus Lipsius bevestigd zag in het eerbiedwaardige boek van de Aartsbroederschap. Een zo groot aantal, waardoor het beeldje al in de dertiende eeuw de titel 'miraculeus' kreeg en er veel bedevaarders heen trokken.

In 1335 verleent een pauselijke bul 40 dagen afaat aan wie de bouw van de Sint-Martinuskerk geldelijk steunt én aan wie in Halle deelneemt aan de processie. Het beeld van de miraculeuze Onze Lieve Vrouw staat in de rijk begiftigde 'Mariakapel',

die al snel te klein wordt om de grote toestroom van bedevaarders te omvatten.

Vervolgens wordt in 1344 de broederschap opgericht met goedkeuring van paus Clemens VI. Dit staat in het "Gulden Boek van de broederschap van Onze-Lieve-Vrouw van Halle" dat in de crypte van de basiliek bewaard wordt. Hierin worden de privileges van de broederschap, een beschrijving van 61 mirakels en een lijst met een tienduizendtal leden van de broederschap beschreven. Nu bestaat deze broederschap nog steeds en is daarmee één van de oudsten van het land. In zeer veel andere plaatsen in België en zelfs in het buitenland worden zogenaamde "Tweede Broederschappen van Onze Lieve Vrouw van Halle" opgericht. Vroeger waren er alleen al in België meer dan 75. Nu zijn enkel nog die van Oostrozebeke, Oudenaarde, Wielsbeke, Wakken en Sint Niklaas actief.

Door de grote aantallen pelgrims moet er een grotere kerk gebouwd worden. Van 1341 tot 1409 bouwt men eraan. In 1410 wijdt Kardinaal Pierre d'Ailly, bisschop van Kamerrijk, de grote kerk van Halle in. De Heilige Martinus, de Heilige Catharina van Alexandrië en de Heilige Gertrudis van Nijvel zijn de patroonheiligen. Het beeld van Onze Lieve vrouw van Halle vindt een plaats in de zogenaamde 'Heilige Kapel' of Mariakapel die aan de buitenkant tegen het koor van deze nieuwe kerk is gebouwd. Ook veel vorsten komen er Onze Lieve Vrouw vereren. De Franse koning Lodewijk XI schenkt een doorn van de doornenkroon van Christus en ook de Engelse koning, de hertog van Gelder, de hertog van Beieren, en vele anderen komen haar geschenken brengen.

In 1488 en 1489 belegert een leger van tienduizend soldaten onder de leiding van Filips van Kleef Halle driemaal, maar hij slaagt er niet in om

MAANDAG 1 MEI 2023

BRAINE-LE-CHÂTEAU – HALLE

PAROCHIEBEDEVAART & GEZINSDAG

Onze-Lieve-Vrouw van Halle

*Klooster van de H. Charbel | Abdij van het Bos van Heer Isaac, Eigenbrakel, België

INSCHRIJVING VAN FAMILIES
MET KINDEREN VERPLICHT
VOOR ZONDAG 23 MAART
GEZINSWEEKEND@FSSPX.BE

IEDEREEN WELKOM! GRATIS!

- 10u00** Gezongen H. Mis
In het Klooster van de H. Charbel
- 11u30** Picknick
- 12u45** **Voordracht** (voor volwassenen)
'Maria beschermster van het gezin'
E.H. Louis Bochkoltz
- 12.45–13.30 u.** mannen
13.35–14.20 u. vrouwen
- E.K.-activiteit**
(voor kinderen vanaf 6 jaar)
- 14u30** Bedevaart
Braine-le-Château naar
Sint-Martinusbasiliek, Halle (9 km)
- 17u00** Devoties tot O.L. Vrouw van Halle
- 17u30** Pannenkoeken

het stadje te veroveren. 470 kanonballen zou Onze Lieve Vrouw in haar mantel opgevangen hebben, waarbij haar gezicht ook zwart werd. Nu worden er nog ongeveer 31 van getoond.

Wanneer Karel V op weg is van het Iberische schiereiland naar het Heilig Roomse Rijk om zich tot keizer te laten kronen, maakt hij een omweg over Halle om de Zwarte Madonna te danken voor zijn verkiezing.

In 1580 wil Olivier van den Tympel vanuit Brussel, dat in de opstand tegen het Spaanse gezag

de calvinistische zijde heeft gekozen, het katholieke Halle veroveren. Hij wil daarbij de kostbare giften voor Onze-Lieve-Vrouw buitmaken. Hij doet twee aanvallen, maar wordt afgeslagen, “want zijn ladders zijn te kort” om over de muren te geraken.

In 1604 verschijnt het boek van de geleerde Justus Lipsius: *‘Diva Virgo Hallensis. Beneficia eius et Miracula fide atque ordine descripta’* (De goddelijke Maagd van Halle. Haar Weldaden en Wonderen met geloof en orde beschreven). Hierin wordt haar roem in de geschiedenis van Halle voor het eerst uitvoeriger beschreven. Tweemaal per jaar, op Pinksteren en op de eerste zondag van september wordt Onze Lieve Vrouw in processie rondgedragen door Halle, waarbij de jongemannen in verschillende groepen en jonge dames in het wit met de emblemen van Onze Lieve Vrouw gaan. Het geheel geeft een heel bijzondere pittoreske sfeer. Er komen op Pinksteren alleen al rond de 40.000 pelgrims. Zij gaan de Ommegang of ‘Weg-Om’ al biddend en zingend. In de maanden mei, augustus en september zijn er de meeste bedevaarders. Langs de Weg-Om staan er 50 kapelletjes in de tijd van Lipsius.

De verering van Onze-Lieve-Vrouw van Halle heeft altijd kunnen voortduren. Slechts één keer is ze kort onderbroken geweest, namelijk toen de Franse revolutionairen de plak zwaaiden en al het heilige vernielden. Gelukkig is het beeld van de Zwarte Madonna door enkele wakkere burgers verborgen gehouden tot de storm over was.

Vanaf het jaar 1866 krijgt het Mariabeeld een plaats in het hoogkoor. Het wordt in 1874 pauselijk gekroond. Het beeld is van hout, ongeveer 95 cm hoog. Vanaf de hals tot onder is er een in kalk gedrenkt linnen, waarin allerlei motieven zijn gekerfd, over het hout aangebracht. Het beeldje behoort zeer waarschijnlijk tot de eeuwenoude traditie van Zwarte Madonna’s. Men denkt dat deze in de vroege middeleeuwen vaak zwart gemaakt werden vanwege de spreuk in de H. Schrift “*nigra sum, sed formosa*” (zwart ben ik, maar mooi). Deze tekst wordt ook op Onze Lieve Vrouw angewend.

Ook verkopen vanaf de 19e eeuw de Hallenaren elk jaar een nieuw ontworpen bedevaartvaantje. Pelgrims kopen de vaantjes als herinnering en bewijs van hun bedevaart. Deze praktijk geeft de Hallenaren hun bijnaam van ‘vaantjesboeren’.

Ten slotte krijgt de kerk in 1948 de eretitel van ‘basilica minor’. De kerk wordt sindsdien ook soms Onze-Lieve-Vrouwbasiliek genoemd, maar is officieel nog steeds de St. Maartenbasiliek.

Na deze geschiedenis over Onze-Lieve-Vrouw van Halle komen we terug op de bedevaart. Vanuit

de omliggende dorpen en zelfs uit verre steden trok men er dus heen. Maar ook de Hallenaren zelf doen al sinds mensenheugenis de ‘Weg-Om’ (minstens vanaf de 13e eeuw en wellicht zelfs toen de Zwarte Madonna er nog niet was!). Deze ‘Weg-Om’ is oorspronkelijk een bidtocht, die begint bij de Martinuskerk, 5,6 km langs de rand van het stadje langs verschillende kapelletjes gaat, en dan weer uitkomt bij de basiliek. U ziet het wel, het is zeker de moeite om deze Zwarte Madonna een passend eerbewijs te geven en de komende eerste mei mee te gaan op bedevaart om haar te voet te vallen!

BRONNEN

- De ‘Fier-gazet’ van 2020 van de heemkundekring Halle: https://historiesvzw.be/wp-content/uploads/2020/11/Bladwijzer18_FIERgazet_Halle
- ‘La Belgique à Marie’
- ‘Maria door Vlaanderen gedragen’ Carl Deckers,
- Mariaprocessie Halle: <https://www.mariaprocessie.be/mariaprocessie/geschiedenis/>
- [Geschiedenis stad Halle | Stad Halle](#)
- [Typologie van wegen met erfgoedwaarde Bijlage-7.1 Halle historisch-overzicht.pdf \(hallensia.be\)](#)
- [Processie van Halle in nieuw kleedje voor jubileumjaar | Kerknet schrijft over het jubileumjaar 2017-2018](#)

JKI-bijeenkomst van maart 2023: bezoek aan de Sint-Joriskerk te Antwerpen en gezellig kampvuur in de Hemelstraat.

Nederland: Kardinaal maakt einde aan zondagsviering zonder priesters

FSSPX News: the pillar/national catholic reporter/cath.ch/DICI n°430

Kardinaal Willem Eijk, aartsbisschop van Utrecht en primate van Nederland, kondigde in zijn pastorale brief van 14 februari 2023 aan om de zondagsvieringen zonder priester over een periode van vijf jaar af te schaffen, zodat de Mis 'de centrale plaats kan innemen die haar toekomt.'

Kardinaal Eijk "hoopt dat op deze manier de eucharistieviering op zondagen en hoogfeesten in het aartsbisdom Utrecht een meer centrale plaats krijgt, zoals de viering van de Dag des Heren op zondag, de dag waarop we vooral herdenken dat de Heer uit de dood is opgestaan."

Op 27 oktober 2022 had hij in een eerdere brief aangekondigd dat vanaf "1 januari 2028 diensten van het woord en de communie op zondag [zonder priester] alleen in uitzonderlijke situaties zullen worden toegestaan." Als reactie daarop lanceerde een groep gelovigen in het aartsbisdom een petitie waarin de kardinaal werd gevraagd zijn project op te geven.

Het is in zijn brief van 14 februari 2023 dat de kardinaal reageert op de ondertekenaars van deze petitie, waarin hij stelt dat er momenteel veel kerken open zijn zonder priester, zodat als het beleid ongewijzigd blijft, het aantal vieringen van het woord en van de communie hoog zal blijven en daarom zal de eucharistieviering niet de centrale plaats kunnen innemen die ze verdient.

Hij specificeerde echter dat de woord- en communiediensten op weekdagen in de parochies en op zondag in de zorginstellingen zouden doorgaan.

Al in 2017, in een pastorale brief, informeerde Kardinaal Eijk, nu 69, zijn gelovigen: "Toen ik met de paus sprak, waarschuwde ik dat de oude structuren van de Kerk niet langer zouden bestaan wanneer ik met pensioen ga, en tegen 2025 zal tweederde van onze kerken uit de goddelijke

eredienst zijn verwijderd. De paus was geschokt, maar herhaalde dat we verder moesten gaan en niet moeten toegeven aan nostalgie naar een verleden dat nooit meer zal terugkeren."

Ook katholieken in andere delen van Nederland worden geconfronteerd met het vooruitzicht van kerksluitingen. Bisschop Jan Hendriks kondigde afgelopen september aan dat 60% van de kerken in zijn bisdom Haarlem-Amsterdam de komende vijf jaar moet sluiten vanwege afnemende aantallen gelovigen, vrijwilligers en inkomsten.

Kardinaal Eijk, een voormalig arts, staat in Nederland bekend om zijn sterke verzet tegen de euthanasiewetten van het land. Hij had Paus Franciscus ook gevraagd om de interpretatie van zijn apostolische exhortatie 'Amoris laetitia', die hij als "een bron van verwarring" beschouwde, te "verduidelijken".

Hij vroeg de Vlaamse bisschoppen onlangs om een tekst in te trekken die de rituele zegening van homoseksuele paren autoriseert en stelde voor dat de Paus een encycliek over gendertheorie zou schrijven.

Hij zal noch op het eerste punt, noch op het tweede punt voldoening krijgen. Aan de ene kant heeft de Paus de tekst aanvaard die de kardinaal veroordeelt. Aan de andere kant, in een interview uitgezonden op 10 maart 2023 door de Argentijnse media 'La Nacion' ter gelegenheid van de 10e verjaardag van zijn verkiezing, vertrouwde Paus Franciscus toe dat hij niet werkte aan een nieuwe encycliek of aan een document over genderideologie.

Geslaagd vormingsweekend voor de leiding van de Eucharistische Kruistocht!

E.H. Matthias De Clercq & E.H. Jan De Bruyn

Op 18 en 19 maart werd er een eerste vormingsweekend gehouden voor de leiders en leidsters van de Eucharistische Kruistocht van Vlaanderen en Nederland. We waren met een grote groep aanwezig: een 17-tal personen! De samenkomst kon plaatsvinden in de priorij van Antwerpen met haar mooie kapel en ruime zalen. We danken E.H. Verlinden voor zijn ondersteuning en broeder René Maria voor de praktische kant van de ontvangst.

Zoals het bij de E.K. hoort, begon het weekend met het H. Misoffer. De H. Mis met Jezus in de H. Hostie is het centrum van onze jeugdbeweging – niet alleen op de vlag, maar ook in ons geestelijk leven.

Vervolgens hield E.H. Bochkoltz een interessante voordracht over leiderschap in het algemeen. ‘Wat is eigenlijk leidinggeven? Welke eigenschappen dient een leider te bezitten? Wat heeft men als doel?’ Dat waren de vragen die men stelde. Diverse bekende personen (een admiraal, een acteur en een heilige), die in recente tijden over leiderschap hadden gesproken, gaven het antwoord in pregnante termen.

Zaterdagmiddag bouwde E.H. De Bruyn op de voorgaande conferentie verder en gaf een lezing over ‘leidinggeven in de Eucharistische Kruistocht.’ De E.K. heeft tegenover andere jeugdbewegingen een bijzondere spiritualiteit, welke in het verleden talrijke vrucht heeft opgeleverd. Ook gaf hij een handvest aan de leiders met aanwijzingen betreffende de omgang met kinderen aan de hand van het opvoedingssysteem van de H. Don Bosco en diverse maatregelen van de FSSPX daaromtrent. De drie zuilen van het preventieve opvoedingssysteem van Don Bosco zijn: verstand, liefde en religie. “De kinderen moet niet enkel weten maar ook voelen dat zij bemind zijn” zei Don Bosco.

Daarnaast legde E.H. De Bruyn enkele toekomstperspectieven voor de E.K.-kampen open: de leeftijd voor de E.K. zal verhoogd worden tot 18 jaar, de kinderen zullen opgesplitst worden in twee leeftijdsgroepen, gelijk dat in iedere jeugdwerking het geval is, om zo de geest binnen de groepen en de spelkwaliteit te verhogen.

De leiders kregen een gebed, dat van de stichter van de E.K. in België, Pater Vanmaele stamt. Dit gebedje geeft heel goed de instelling die iedere E.K.-leider bezielen moet weer:

O goddelijke kindervriend Jezus, vooraleer de kruistochters over U te spreken, kom ik U spreken over de kruistochter. Ik erken graag, o goddelijke opvoeder Jezus, dat ik niets ben en niets kan zonder U. Mijn verstand is duister. Mijn wil is zwak en onstandvastig. Ik ben zelf zeer weinig edelmoedig in uw dienst. Ik kwijt me zeer onvolmaakt van mijn ambt als apostel van uw rijk bij de kinderen. Ik verneder mij voor U, omdat ik zelf zo nalatig verricht wat ik met zoveel vuur aanspreek. En nochtans, Gij zendt mij tot uw lievelingen om in hun onschuldige hartjes uw eucharistisch rijk uit te breiden, om ze te doen hongeren naar de H. Mis en de H. Communie, om ze tot vurige en getrouwe kruistochters te vormen.

O Jezus, vul Gij dan zelf aan wat mij ontbreekt. Zend mij de klaarte van uw licht. Ontvlam mijn hart met het liefdevuur, dat brandt in het Uwe. En is het werktuig, dat Gij U gewaardigt te gebruiken, krank en ellendig; uw macht zal des te meer in mij uitschijnen.

O Meester, gedenk, dat Gij voor elk van die kinderzielen op het kruis gestorven zijt. Gedenk, dat Ge voor hen uw offer voortzet op het altaar. Dat Gij hun tot voedsel wilt dienen in de H. Communie. Laat uw eucharistisch rijk komen ook in mij! Ik vraag U die gunst met uw eigen smeekgebed op

het altaar. Ik vraag het U door Maria, uwe en onze moeder. Tot dit inzicht offer ik mij met U op in al de Heilige Missen, die voortdurend opgedragen worden. O machtige middelares, ik wijd mij nu gans aan U toe. Ik verzaak aan mijzelf. Ik stel mij onder uw invloed. Werk gij nu door mij en zegen mijn apostolaat. Amen!

Op de vooravond werkte de leiding meerdere uren aan de voorbereiding van het zomerkamp. De dagindeling werd vastgelegd en taken verdeeld.

's Avonds was er een Lof waar de leiding bijzonder voor de hen toevertrouwde Kruisvaarders heeft gebeden, bijzonder met de intentie dat ze steeds gelijkvormiger aan onze Heiland Jezus Christus mogen worden. Het doel van de E.K. is immers niet 'bezigheidstherapie', maar een katholieke opvoeding schenken.

Op zondag was er de Hoogmis waar we fier met de E.K.-vlag aanwezig waren en een deel van de leiding de Hoogmis zong. Na de H. Mis konden we met ouders van onze Vlaamse E.K.'ers spreken.

In de namiddag hield E.H. De Clercq een lezing over de geschiedenis van de E.K. en heel bijzonder die sinds het jaar 1844. Sinds dat jaartal hebben namelijk diverse priesters aan de E.K. zelf, maar ook aan haar opvoedkundige methode (Schatkist, bijzonder punt ...) gestalte gegeven. Opvallend is dat vooral jezuiten hun geest aan de E.K. hebben doorgegeven: Christuskoningschap, apostolaat ... In een tweede deel van de voordracht werd de 'Eucharistische Methode' van priester Poppe besproken en kregen alle leiders en leidsters naslagwerk mee zodat men deze in studie kan verdiepen.

Het leidingsweekend werd afgesloten met een plechtig Lof, waar we voor een geslaagd zomerkamp hebben gebeden. Aan Gods zegen is immers alles gelegen!

Dit leidingsweekend zal zeker niet het laatste zijn, daar zulke vormingsmomenten onze leiders en leidsters naar een hoger niveau brengt, op natuurlijk en bovennatuurlijk vlak. Zoals de H. Schrift zegt: "Onze God is een God van de bergen." (1 Kg. 20,28) We moeten steeds groeien

en hoge idealen nastreven. Als leidingsteam moeten wij ons steeds professioneler trachten te vormen. Het leidingsweekend correspondeert in elk geval met de drie zuilen van de grote katholieke pedagoog, de H. Don Bosco: vorming van het verstand, voeding voor de ziel en vriendschap onder elkaar.

Het is als priester prachtig om te zien hoe jongeren als leiders en leidsters zich elke maand enthousiast willen inzetten om onze kinderen een fijne E.K.-namiddag te geven. Voor de kerstkampen en zomerkampen offeren bovendien velen onder hen hun vakantiedagen op. Hun vrije tijd schenken ze voor het heil der zielen en de eer van Christusking. Deze leiding wil zich echt engageren en dat is uiterst belangrijk! Ze komen niet omwille van persoonlijke vriendschappen die ze in het kader van de E.K.-bijeenkomsten kunnen genieten, maar omwille van een ideaal. Meerdere keren hebben we leiding aangegeven dat zij niet bij ons, de priesters, werken. Ook wij staan hier vrijwillig en wij allen zetten ons in voor het ideaal van de E.K. Gedenken wij dus ons leidingskorps in onze gebeden en schenken wij hen af een toe een dankbaar woord of een vriendelijke glimlach. Deo gratias!

Schatkisten februari E.K.-Vlaanderen — E.K.-aalmoezenier Vlaanderen: E.H. De Bruyn

	aantal schatkisten	dagelijkse toewijding	Heilige Mis	Heilige Comm.	geest. Comm.	offers	tientjes	bezoek Allerheiligste	meditatie	goed voorbeeld	puntje
TOTAAL	15	302	68	54	93	415	1259	70	72	304	197

>>> **intentie april:** Het gebed tot de gekruisigde Zaligmaker! >>> **contact:** hemelstraat.ek@fsspx.be

Heiligen van de Lage Landen

H. Julie Billiard

De glimlachende heilige
(1751–1816, feestdag: 8 april)

E.H. Louis Bochkoltz

De oorzaken van onze goede daden zijn soms mooie en grote ideeën die in onze ziel worden ontwikkeld. Zo besluiten we, omdat we een groter verlangen naar heiligheid hebben, om een ignatiaanse retraite te volgen (schrijf u in, het is geweldig) of om in gebed te komen stappen van Chartres naar Parijs (schrijf u in vóór 10 mei, genaden gegarandeerd!).

Maar we moeten toegeven dat op andere momenten een nuchter pragmatisme ten grondslag ligt aan onze keuzes: we willen een concreet project uitvoeren en vinden dan een goede geestelijke reden om het te bevestigen. Op deze tweede manier (want de Goede God gebruikt alles ten goede) ontdekte ik de H. Julie Billiard. Zij, die gewoon was te zeggen: "O, hoe goed is de goede God".

Eind februari was het inderdaad tijd om een bestemming te vinden voor de 'jongerenbedevaart' die, zonder covid-beperkingen, elk jaar rond april plaatsvindt. Om dit goed te doen, moeten we een mooi landschap vinden (leve Wallonië), dat bereikbaar is met het openbaar vervoer. Want ook al zijn ze overtuigde katholieken, de jongeren van vandaag hebben geen rijbewijs. Omdat we in Namen een miscentrum hebben, omdat we de H. Mis in een mooie kerk willen opdragen, omdat we vanaf het station te voet willen beginnen, en omdat de hoogten van de Maas prachtige uitzichten bieden, geschikt voor meditatie, kozen we voor de oude Gallo-Romeinse stad. We moesten dan wel nog een geschikt geestelijk kader vinden.

Tot mijn schande, en nog wel geboren in Namen, wist ik niets over het leven van de H. Julie Billiard. Haar relikwieën rusten echter in een prachtig gebeiteld schrijn in de voormalige kapel van de school 'Notre-Dame'. Twee blokken van de middelbare school waar ik zes jaar gestudeerd heb. Naast het café waar we altijd gingen...

ZATERDAG
22 APRIL
2023

"Oh, hoe goed de goede God is!"

JONGEREN BEDEVAART

In Namen
in de voetsporen van St. Julie Billart,
stichtsteres van de Zusters van Notre-Dame de Namur

SCRIJF JE IN HIER!

Voor alle jongeren van 16 tot 30 jaar

Trefpunt in Namen om 9 uur
Tocht Namen-Loyers (16 km)
Mis rond 11 uur

HEMELSTRAAT.INFO@FSSPX.BE
EN OP FSSPX.BE/NL

Op vrijdag 21 april is er mogelijkheid om in de Hemelstraat te overnachten en zaterdag samen naar Namen te vertrekken. Schrijf je in!

kaarten. Ik ben wel één keer naar de school van de 'Sœurs Notre Dame de Namur' (Zusters van Onze-Lieve-Vrouw van Namen) geweest, maar dat was om zaalvoetbal te spelen. En pas aan het eind van zo'n 350 pagina's van de biografie¹ van deze heilige zuster - een biografie die ik kreeg uit de bibliotheek van weer een ander nonnenklooster dat in België gesloten is - besepte ik dat ik mijn drie jaar kleuterschool had doorgebracht in de school die de heilige in 1813 in Gembloux had gesticht! Bedankt Sint Julie.

Om u een overzicht te geven van de grote momenten van haar leven en van het leven van de congregatie die zij stichtte, neem ik hieronder de mijlpalen op die pater Pierre Pattyn², s.j., in zijn kleine leven van de heilige vermeldt:

1751. Julie Billiard werd geboren in het dorpje Cuvilly, vlakbij Compiègne in Frankrijk. Haar ouders waren bescheiden winkeliers.

1756. Françoise Blin de Bourdon werd geboren in Gézaincourt, ten noorden van Amiens. Zij behoort tot de oude adel van Frankrijk.

1774. Julie, een zeer biddende en toegewijde catechiste, lijdt aan een ernstige verlamming van haar onderste ledematen. Ze blijft dertig jaar invalide.

1775. Françoise, een beschaafde, vurig katholiek, komt na haar studie in de wereld terwijl ze nog steeds in de Karmel wil intreden.

1791. Bij het begin van de revolutionaire vervolging moet Julie haar dorp verlaten. Ze moet zich vaak verbergen en verhuizen, want ook al was ze verlamd, de revolutionairen bekritiseerden en vervolgden de invloedrijke 'vrome dame'.

1794. Françoise ondergaat gevangenschap in Amiens. Vrijgelaten na enkele maanden, ontmoet ze Julie in Amiens. Deze twee katholieken willen zich aan God wijden en het Evangelie verkondigen aan arme meisjes.

1795. Aangemoedigd door pater Thomas en omringd door enkele gezellen, wijden ze zich toe aan het Hart van Jezus.

1799. Begeleid door deze pater gaan ze naar Bettencourt, ten noorden van Amiens. Hun gaven als catechisten schitteren in dit dorp.

1804. In Amiens, in de handen van pater Varin, leggen Julie en Françoise de eenvoudige geloften af. Dit was de geboorte van de Congregatie van de 'Sœurs Notre Dame' (Zusters van Onze-Lieve-Vrouw). Degene die nu Moeder Julie heet, werd op wonderbaarlijke wijze van haar verlamming verlost.

Françoise werd 'Zuster Sint Jozef'.

Vader Varin geeft een kleine regel aan de Zusters van Onze-Lieve-Vrouw.

1806. De statuten van de Vereniging bekend als 'Notre Dame' worden goedgekeurd door de autoriteiten (Napoleon). De bisschoppen van Gent en Bordeaux, die gehoord hebben van de stichting in Amiens, doen een beroep op Moeder Julie.

Dit is het begin van de stichtingen in België in Sint Niklaas en Gent.

1807. De bisschop van Namen vraagt op zijn beurt om zusters. Moeder Julie wordt benoemd tot algemene overste. Zuster St. Joseph wordt plaatselijke overste van Namen.

Dat jaar benoemt de bisschop van Amiens, Mgr Demandolx, een van zijn priesters, pater de Sambucy, tot kerkelijk directeur van het nieuwe instituut. Een slechte keuze! De Sambucy, een lastige figuur, zal Moeder Julie en haar gezellinnen jarenlang op de proef stellen.

1809. Mgr. Demandolx laat zich beïnvloeden door pater de Sambucy en verbant uiteindelijk de jonge congregatie van de Zusters van O.L.-Vrouw uit zijn bisdom. De bisschop weigert het idee van een algemeen overste en wil de congregatie van de zusters beperken tot het gezag van bisschop van één bisdom. Bijna alle zusters verlaten Amiens.

1813. De bisschop van Namen ontvangt de zusters met open armen en het huis in Namen wordt

het Moederhuis. Sluiting van de laatste Franse vestigingen.

1814 - 1815. Groot leed door de veldtochten van Napoleon.

1816 (8 april). Overlijden van Moeder Julie. Verkiezing van Zuster St. Joseph tot Generaal Overste.

1823. Bijna acht jaar lang onderdrukt Koning Willem van Holland de Belgische katholieke scholen.

1830. Belgische onafhankelijkheid. De zusters verheugen zich omdat het katholiek onderwijs vrij wordt.

1835. Enkele zusters komen in opstand tegen hun Moeder. Zij willen de oriëntatie van het Instituut veranderen door een onderscheid te maken tussen de 'gecultiveerde' en de 'manuele' zusters. Met Gods hulp verijdelt Zuster St. Joseph het complot dat haar veel leed heeft berokkend.

1838. Overlijden van de medeoprichtster, Françoise Blin de Bourdon (Zuster St.-Joseph).

1906 (13 mei). Paus Pius X verklaart Julie Billiart zalig.

1969. Zij wordt door paus Paulus VI heilig verklaard evenals de Julie Billiart.

2014. De congregatie telt 2.030 zusters in 264 huizen.

2023. De zusters zijn nog steeds aanwezig in 16 landen onder de naam Zusters van Onze-Lieve-Vrouw van Namen.

En wij denken dat onze tijden moeilijk zijn? Sint Julie was bijna dertig jaar gehandicapt, twintig jaar verlamd. Ze maakte de Franse Revolutie mee, moest zich verbergen, zonder sacrament, zonder priester. Ze stuitte op het onbegrip van de kerkelijke autoriteiten en vervolgens op dat van haar dochters.

In een tijd waarin de vijanden van Jezus Christus proberen beslag te leggen op de geesten en harten van de jongere generatie, zou het voorbeeld van de ijver van de heilige Julie ons moeten aansteken.

In de volgende Monstrans, ter illustratie van de foto's van de jongerenbedevaart die we op zaterdag 22 april zullen maken, zal ik proberen enkele regels te schrijven over de geloofsgeest en de pedagogie van de H. Julie. Laten we ondertussen haar motto niet vergeten: "Een groot geloof, een grenzeloze liefde, een kinderlijke eenvoud".

VOETNOTEN

¹ *Vie de la Mère Julie Billiart par un Père de la Compagnie de Jésus*, H. Casterman, 1881

² *Sainte Julie Billiart et Françoise Blin de Boudron deux amies éducatrices selon le cœur de Dieu*, Pierre Pattyn, s.j., 1999

Aankondigingen

ZO
16.04

Bijeenkomst E.K.
te Antwerpen na de Hoogmis.

WO
19.04

Militia Immaculatae voor
mannen
mannen Bijeenkomst MI in Bierbeek
- H. Mis om 20.00 u.
- Voordracht: "Priester Poppe" door
E.H. J. De Bruyn & gezellig avond

ZA
22.04

Jongerenbedevaart naar Namen
Info: E.H. De Bruyn (j.debruyne@fsspx.email)
→ zie blz. 16.

MA
1.05

Parochiebedevaart & gezinsdag
10.00 H. Mis in het Klooster van de H. Charbel
17.30 Einde in Halle
→ zie blz. 11.

ZA
13.05

Fatimadag
17.00 Voordracht
18.30 H. Mis, gevolgd door Processie naar
het Mariabeeld van de Korte
Leemstraat
Daarna: ontvangst in de tuin van de Priorij

ZO
21.05

Eerste H. Communie
(Antwerpen & Gent)

ZA
27.05

Pinksterbedevaart
Chartres-Parijs
→ zie blz. 9: schrijf u in vóór 10 mei!

ZO
04.06

H. Vormsel in de Sint-Jozefkerk
te Brussel
Info over de voorbereiding en
inschrijvingsformulier bij E.H. L. Bochkoltz

ZO
11.06

Sacramentsprocessie te
Antwerpen

ZO
02.07

Fietsbedevaart naar Compostella
Tot zaterdag 15 juli.
Info: br.renemaria@fsspx.email

ZO
30.07

EK-Zomerkamp
Tot donderdag 10 augustus.

ZO
26.08

Bedevaart Gorcum-Briele
Tot 27 augustus.

Geloofsverdieping

Iedere 2de en 4de donderdag van de maand -
18u tot 19u
Interesse: j.debruyne@fsspx.email

Retraites

Geestelijke oefeningen

- Ma 10/04 – Za 15/04
- Ma 24/07 – Za 29/07

Mariale retraite

- 11/09 – 16/09

FSSPX in de Benelux

1. Antwerpen Priorij van het Allerheiligste Sacrament

Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
e-mail: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 7.30 u.
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do, Vr 18.30 u.
Wo 7.30 u.
Za 10.00 u.

Aanbidding Ma, Di, Do, Vr 17.00 - 18.30 u.

2. Gent Sint-Amanduskapel

Kortrijksesteenweg 139, 9000 Gent
Tel. : +32 (0)3 229 01 80

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

3. Brussel Christus Koning Priorij

Eendrachtstraat 37, 1050 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20
e-mail: info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis —

Weekdagen
Gelezen H. Mis 7.15 u.
Dinsdag 8.30 u.

4. Brussel St. Jozefkerk

Square Frère Orban 1040 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen:
Gelezen H. Mis 8 u.
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 18.00 u.

5. Namen Kapel Saint-Aubain

Rue Delvaux 8, 5000 Namur
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen
H. Mis 9.00 u., 10.30 u.

Weekdagen
Zaterdag 10.00 u.

6. Quiévrain Carmel du Sacré-Coeur

Rue des Wagnons 16, 7380 Quiévrain
Tel. : +32 (0)65 45 81 65

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 8.00 u.

7. Steffeshausen Heilig Hartkerk

Steffeshausen 5, 4790 Burg Reuland
Tel. : +32 (0)80 420 197
e-mail: vog.pius5.asbl@hotmail.com

Zon- en feestdagen
Hoogmis 9.30 u.

8. Gerwen Priorij St. Clemens

Heuvel 23, 5674 RR Nuenen -Gerwen
Tel. : +31 (0)40 283 45 05
e-mail: stichtingsintjozef@fsspx.nl

Zon- en feestdagen:
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do 18.30 u.
Wo, Vr 7.15 u.
Za 8.30 u.

9. Leiden Kapel Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans

Sumatrastraat 197, 2315 BD Leiden
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 19.00 u.
Za 9.00 u.

10. Utrecht Sint Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21, 3512 GS Utrecht
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 18.30 u.
Za 9.00 u.

11. Kerkrade (Duitstalig) Kerk St. Maria ter Engelen

Pannesheiderstraat 71,
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Tel. : +31 (0)45 567 13 97

Zon- en feestdagen
Hoogmis 9.30 u.

De erediensten worden verzorgd door
de priesters van de Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295,
D-45356 Essen
Tel. : +49 (0) 20 166 49 22

12. Luxemburg Kapel Saint Hubert

Lameschmillen, 3316 Bergem
Tél. : +352 (0) 6 21 37 84 14
Tél. : +32 2 550 00 20

Zon- en feestdagen
Hoogmis 8.30, 10.30 u.

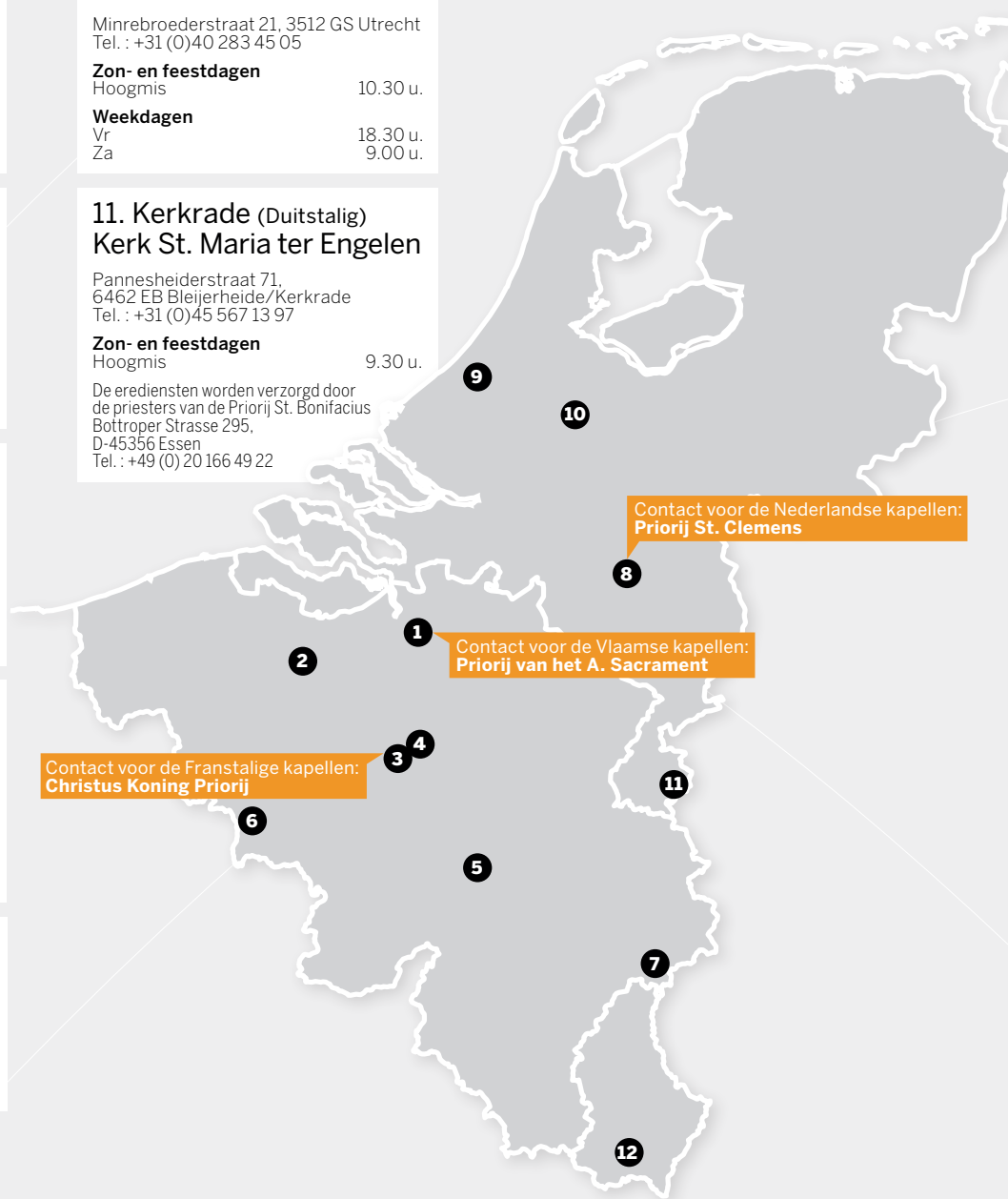
De Monstrans

is het mededelingenblad van de
Priesterbroederschap Sint-Pius X,
van de
Priorij van het Allerheiligste Sacrament,
Hemelstraat 23,
2018 Antwerpen.

Verantwoordelijke uitgever
E.H. Joseph Verlinden, Prior

De Monstrans wordt
u thuis opgestuurd,
indien u het ons laat weten.

Om de FSSPX in ANTWERPEN te steunen
IBAN : BE84 4062 0609 1159

Priesterbroederschap Sint-Pius X

F S S P X

De Priesterbroederschap Sint-Pius X (*Fraternitas Sacerdotalis Sancti Pii Decimi* – afgekort: FSSPX) is een internationale broederschap van bijna 700 priesters, gesticht in 1970 door Mgr. Lefebvre. Haar voornaamste doel is de vorming en ondersteuning van priesters. Zij heeft ook broeders, zusters en een derde orde voor leken.

Het doel van de Priesterbroederschap Sint-Pius X is het Katholieke geloof te bewaren in haar volheid en zuiverheid, door niets te veranderen, niets toe te voegen of niets weg te nemen van de waarheid, die de Kerk altijd heeft geleerd, en deugden ervan te verspreiden, vooral door het Rooms-Katholieke priesterschap. Een authentiek geestelijk leven, de sacramenten en de traditionele liturgie zijn de voornaamste middelen om de deugd en heiligheid te koesteren, en om het goddelijk leven van de genade tot de zielen te brengen.

De Monstrans probeert een kanaal voor het werk van de Priesterbroederschap Sint-Pius X in Vlaanderen te zijn om zielen te bereiken. We trachten te helpen om het geestelijk leven te verdiepen, de geschiedenis van het Christendom te begrijpen en het koningschap van Christus Koning in de Christelijke samenleving te herstellen in elk aspect.